

Dr. Barcsa János alapítványa.

Dr. Barcsa János elhunyt kartársunk emlékezetét a közeli veszteség egész súlyának érzetével nemesak tanárkarunk örzi szívében: de mély részvétet keltet az a közeli és távolabbi tanügyi körökben is, melyekhez gyászjelentésünk, vagy a hírlapok szomorú értesítése eljutott, amiről a napról-napra érkező /s a veszteség nagyságát méltató részvétiratok előttünk, meghatólag tanuskodnak.

A gyásznapok nyomott hangulatában is kötelességemnek tartom, hogy boldogult kartársam kiérdemelt jellemzésére egyik pár évvel ezelőtt kelt, hozzám intézett hivatalos levelét itt közlébe tegyem:

Teljes tisztelettel hozom szives tudomására, hogy a debreceni kollégiumról írott művem előfizetési felhívásában jeleztem, hogy annak tiszta jövedelmét tanítóképezdei ösztöndíjra fordítom. A műnek tiszta jövedelme nem lesz, de a felhívással egy időben, egy helybeli lakos, ki gyakorlóiskolánk révén érdeklődik intézetünk iránt, ezen alapra 10 koronát küldött be. Ugyan ilyen célra intéztem felhívást a Diószegi-Fazekas ünnep alkalmából külön lenyomatban megjelent füzetemre, melyét ingyen kapván, 15 kort. jövedelmezett. Ezen összeget azon kéreessel adom át igazgató urnak, hogy egyelőre azt a 25 kt., melyet kamatos kamataival és a tiszántúli ref. egyházkerület történelme c. művem könyvárusi uton betöltő bevételeiből (mely ugyan nem tiszta jövedelem) addig akarok növelni, míg 500 k.-ig növekedik, majd ha teljes összeggé lesz: kamataiból a tanítóképesítő vizsgálaton legjobb osztályzatot nyert ifjút kívánom jutalmazni.

A boldogult későbbi alapítványát még két ízben 28 K és 40 K-val növelte; így tőkéje időközi kamataival együtt 96 K 01 fill-re emelkedett. E nemes gondolkodásmód és buzgólkodás, amely a nagyszellem és anyagi áldozatok árán végzett munka, csekély bevételeiből a közcélról sem feledkezett meg, önmagában hordja minden jók elismerését és illő méltatását. Bol-

dogult kartársunk szép törekvése korai halálával nem szakadhat félbe. Mi az elhunyt kartársai kötelezve érezzük magunkat arra, hogy a díszéretes törekvést céljához segítsük. Ily szempontból vezéreltetve koszorúválság címen főiskolánkban gyűjtést rendeztünk, melyhez a képzőintézeti tanárok, a külön koszorú megváltása címen 39.20 K-val; a kollégiumi tanárok a koszorúkra gyűlt összegből fennmaradt 5 K-val; a tanítóképző intézet ifjúsága ugyanazon címen 23 K-val; és a gyakorló iskola növendékei 15.80 K-val járultak; ezzel az alapítvány 170 K 01 fill-re emelkedett. Midőn ezeket a gyászszert folyományaképpen közre bocsátom: a Dr. Barcsa-alapítványt az érdeklődők jóindulatába ajánlom.

Debrecen, 1910. szept. 30.

Cross István.